

Anička malá,
ráda's ma mała,
čakaj ma ty dva roky,
až naroscem veliký
ach, vezmem cja já.

Ona čakała,
hrušky trhała,
trhała jich, trhała,
nědała jim dozrávac,
hnedz za zelena.

Ona trhała,
já som prihýbał,
kerú dostac němohła
haľúzky som prihýbał,
každú som dostał.

282.

Z Holíča.

Bart. II. 38. Sp. 66.

Velmi zdlouha.

An-ču-len-ka, srd-ce mo-je, keď já umrem, všetko tvo-je, éj, éj, a

Živěji.

to boła o-na, a to bo-ła o-na, a to boła děvočka u-primná.

Ančuľenka, srdce moje,
keď já umrem, všetko tvoje, éj, éj,
a to boła ona, a to boła ona,
a to boła děvočka uprimná.

Jak nažala, naviázala,
na šohajka zavoľala, éj, éj,
a to boła ona, a t. d.

Ančuľenka, Ančuľenka,
odpadlas mi od srdenka, éj, éj,
a to boła ona, a t. d.

Ešče keď ťa koľébaľi,
už ťa za mňa sľubovali éj, éj,
a to boła ona, a t. d.

Žaľo diévča, žaľo trávu
něďaleko vinohradu, éj, éj,
a to boła ona, a t. d.

Ešče keď's ty húske pásľa
už si v mojom srdci rástľa éj éj,
a to boła ona, a t. d.

283.

Z Líšně.

Přindi k nám, Honzíčko, v nedě - li, v ne - dě - li, v ne - dě - li,

já ti dám rozmarýn ze - le - ný, ze - le - ný, ze - le - ný.

Přindi k nám, Honzíčko, v neděli, v neděli, v neděli,
já ti dám rozmarýn zelený, zelený, zelený.

Honzíček v neděli nepřišel, nepřišel, nepřišel,
rozmarýn zelený vopršel, vopršel, vopršel.